

АДАПТАЦІЯ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ МОДЕЛІ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ БІЗНЕСУ ДО УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

*Марюхна О.О., студент 6 курсу, кафедра менеджменту і адміністрування,
Національний фармацевтичний університет*

Поширення ідей соціальної відповідальності бізнесу є однією з важливих тенденцій розвитку підприємницької діяльності. Суспільство чекає від малого бізнесу не лише високих економічних результатів, досягнення прибутку у відкритій конкурентній боротьбі без обману та шахрайства, але й суттєвих соціальних перетворень та активних дій у таких сферах, як охорона здоров'я, захист навколишнього середовища, соціальної безпеки, громадських прав тощо.

Для підприємства соціальна відповідальність бізнесу – це комплексне поняття, основними складовими якого є: відповідальність стосовно свого продукту, відповідальність стосовно держави, відповідальність стосовно співробітників компанії, відповідальність стосовно соціальних потреб суспільства, і вживати заходи, які підвищують добробут, відповідають інтересам суспільства, підприємства та окремої людини.

Соціальна відповідальність розглядається як одна зі складових успішної стратегії, що зміцнює імідж та репутацію підприємства, приваблює клієнтів, утримує найкращих працівників, пов'язана з дотриманням обов'язку особистості, менеджменту організації, державної структури приймати рішення і вживати заходи, які підвищують добробут, відповідають інтересам суспільства, підприємства та окремої людини.

Одним із можливих засобів активізації та соціального спрямування українських підприємств є використання менеджментом Європейської моделі досконалості (з умовою адаптації до українських особливостей ведення бізнесу та умов сучасного бізнес-середовища), яка слугує еталоном та взірцем для провідних західних компаній.

Європейська модель досконалості (Модель EFQM) є описом “ідеальної” організації, якою її бачать в Європі. Дев'ять фундаментальних критеріїв (32 підкритерія). Моделі об'єднані у дві групи: перша – це 5 критеріїв, що описують підходи у діяльності організації для досягнення результатів (лідерство, політика та стратегія, персонал, партнерство і ресурси, процеси); друга – чотири критеріїв результатів, які досягає організація за рахунок використання підходів (результати, що стосуються споживачів; персоналу і суспільства, а також основні ділові результати) [1].

Сьогодні соціальна відповідальність реалізується вітчизняними компаніями через відповідні соціальні проекти і програми, які за своїм змістом можна розділити на дві великі групи:

1. *Програми, спрямовані в зовнішнє середовище підприємства, в яких безпосереднім адресатом не є персонал компанії* (екологічні, освітні програми, підтримка наукових досліджень, програми по взаємодії з органами місцевого самоврядування, програми щодо підтримки культури і мистецтва, філантропічні програми). 2. *Програми, спрямовані на розвиток внутрішнього середовища підприємства, соціальну підтримку власного персоналу, працівників* (програми розвитку персоналу: навчальні курси і програми; комплексні соціальні пакети; програми з охорони здоров'я і впровадженню здоров'я зберігаючих технологій: заходи щодо дотримання техніки безпеки; заходи щодо дотримання санітарно-гігієнічних умов праці; медичне обслуговування співробітників на підприємства; надання житла, або «дешевих» кредитів та субсидій на його придбання; створення і підтримка власних творчих і наукових колективів з числа працівників; створення мережі соціальних установ; формування програм відпочинку персоналу: фінансування пугівок, проведення екскурсій) [2].

Відповідальне ставлення підприємців до своєї продукції чи послуг, до споживачів, персоналу, партнерів, активна соціальна позиція бізнесу як співтовариства «корпоративних громадян», які беруть участь у вирішенні гострих соціальних проблем, є вимогою сучасності. Прагнення до високих суспільних ідеалів буде неодмінно позначатися на іміджі підприємства, підвищить конкурентоспроможність суб'єкта господарювання на ринку, що призведе до підвищення конкурентоспроможності як регіонів, так і суспільства.

Використана література:

1. Солодуха О.В. Оцінка управління соціальною відповідальністю бізнесу. [Електронний ресурс]. – Доступний з http://director.at.ua/upravlinnja_socialnoju_vidpovidalnistju_biznesu.pdf

2. Граднок Н.М. Сучасні моделі соціальної відповідальності підприємств. [Електронний ресурс]. – Доступний з http://www.rusnauka.com/22_PNR_2011/Economics/10_90610.doc.htm

ОСОБЛИВОСТІ РЕФОРМУВАННЯ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

*Мороз С.Г., к.е.н., доцент кафедри менеджменту і адміністрування
Національного фармацевтичного університету*

*Кошиленко К.Ю., студентка 3 курсу, спеціальності «Менеджмент»,
Національного фармацевтичного університету*

Проблема оподаткування в усі часи була надзвичайно актуальною, адже саме податки є тим джерелом надходження коштів до державної скарбниці, без якого неможливо уявити процвітаючу та стабільну країну. Податки є дуже складною фінансовою категорією, яка впливає на всі економічні явища та процеси. Жодна країна світу не може існувати без податкової системи, яка є основою розвитку суспільства та економічного зростання держави. Саме податкова система сприяє постійним, стабільним і повноцінним надходженням коштів до бюджету, та відчутно впливає на доходи юридичних та фізичних осіб. Тому реформування податкової системи, особливо зараз, в умовах економічної кризи, набуває особливо великого значення.

Відповідно до Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28 грудня 2014 року №71-VIII суттєво змінилися окремі правила оподаткування. Ці кардинальні зміни в оподаткуванні юридичних осіб та громадян покликані спростити і здешевити систему адміністрування податків, а також додатково залучити до бюджету держави 40 млрд. грн. в рік.

З цією метою з 2015 року в Україні зменшується кількість податків з 22 до 11 в основному за рахунок групування. Проте, окремі податки скасовано повністю. Зокрема скасовано: збір за провадження деяких видів підприємницької діяльності, збір у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на природний газ для споживачів усіх форм власності, збір на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства.

Згідно змін розрізняють такі загальнодержавні податки: податок на прибуток підприємств, податок на доходи фізичних осіб, податок на додану вартість, акцизний податок, екологічний податок, рентна плата (надра, радіочастотний ресурс, вода, лісові ресурси), мито. До місцевих податків і зборів належать: податок на майно (нерухомість, земля, транспортний податок, єдиний податок (єдиний, ФСП), збір за місця для паркування транспортних засобів, туристичний збір.

У цілому новації системи оподаткування у поточному році представлено на рисунку 1.

На думку деяких дослідників, проведена реформа виразно ставить за мету мобілізувати в бюджет якомога більше грошей найпростішим і найлегшим способом, тобто посилити фіскальний тиск на доходи населення, а також малий і середній бізнес. Так, скорочена кількість податків (було 22 – стало 11), запроваджено міжнародний стандарт бухгалтерського обліку (було 3 види обліку – став 1), зменшено кількість перевірок, малий і середній бізнес виведено з підвищеного оподаткування, збільшено ставки податків на олігархічний бізнес. На перший погляд усі ці заходи здаються правильними та ефективними, однак подальше скорочення податків призведе до втрат бюджету і жодним чином не стимулюватиме підприємницьку діяльність. Отже, для удосконалення податкової системи необхідно:

- стимулювати підприємницьку діяльність;
- знизити фіскальний тиск на інвестиції;